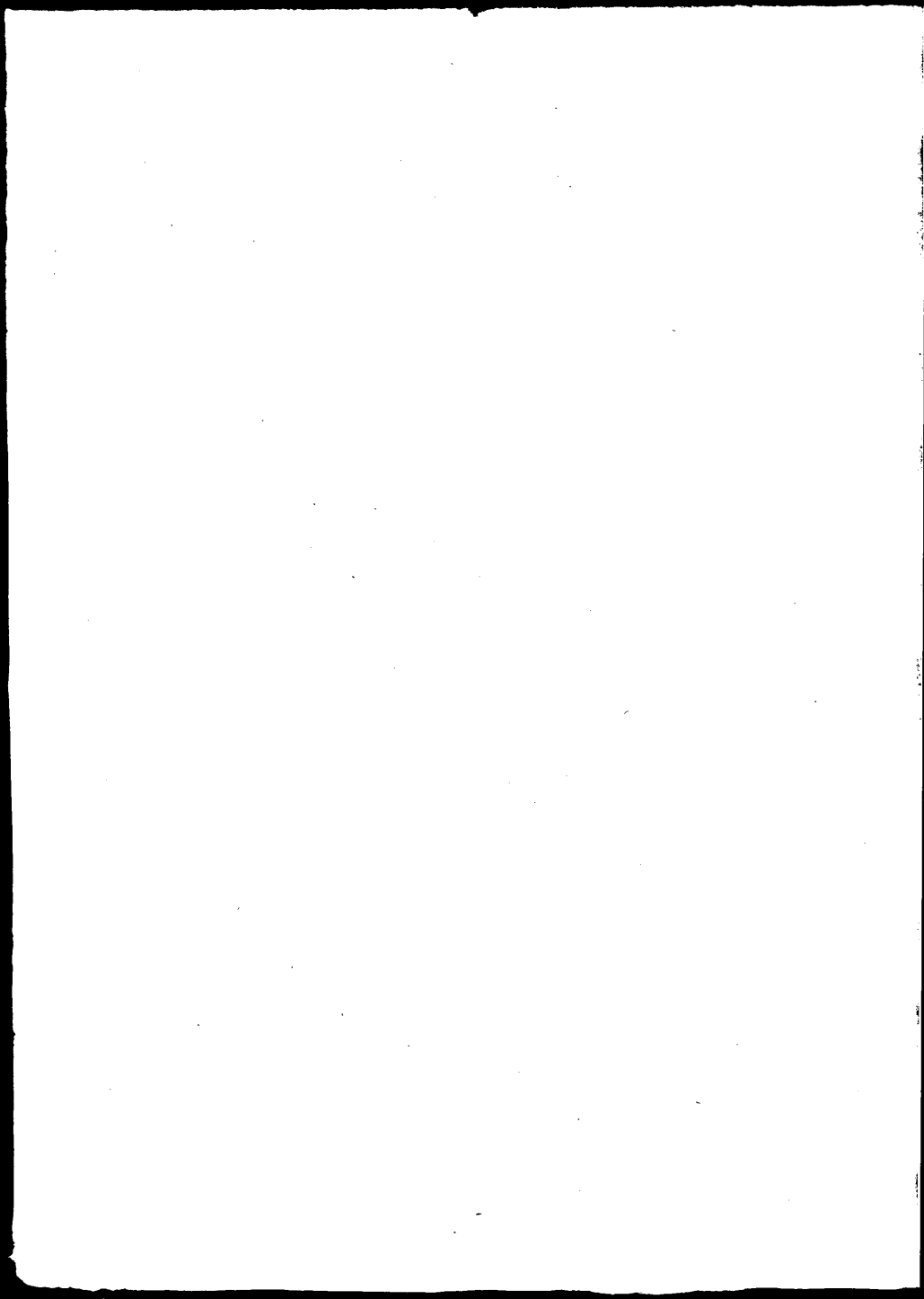

RICHARD LEEUWENHART.

Z A N G S P E L

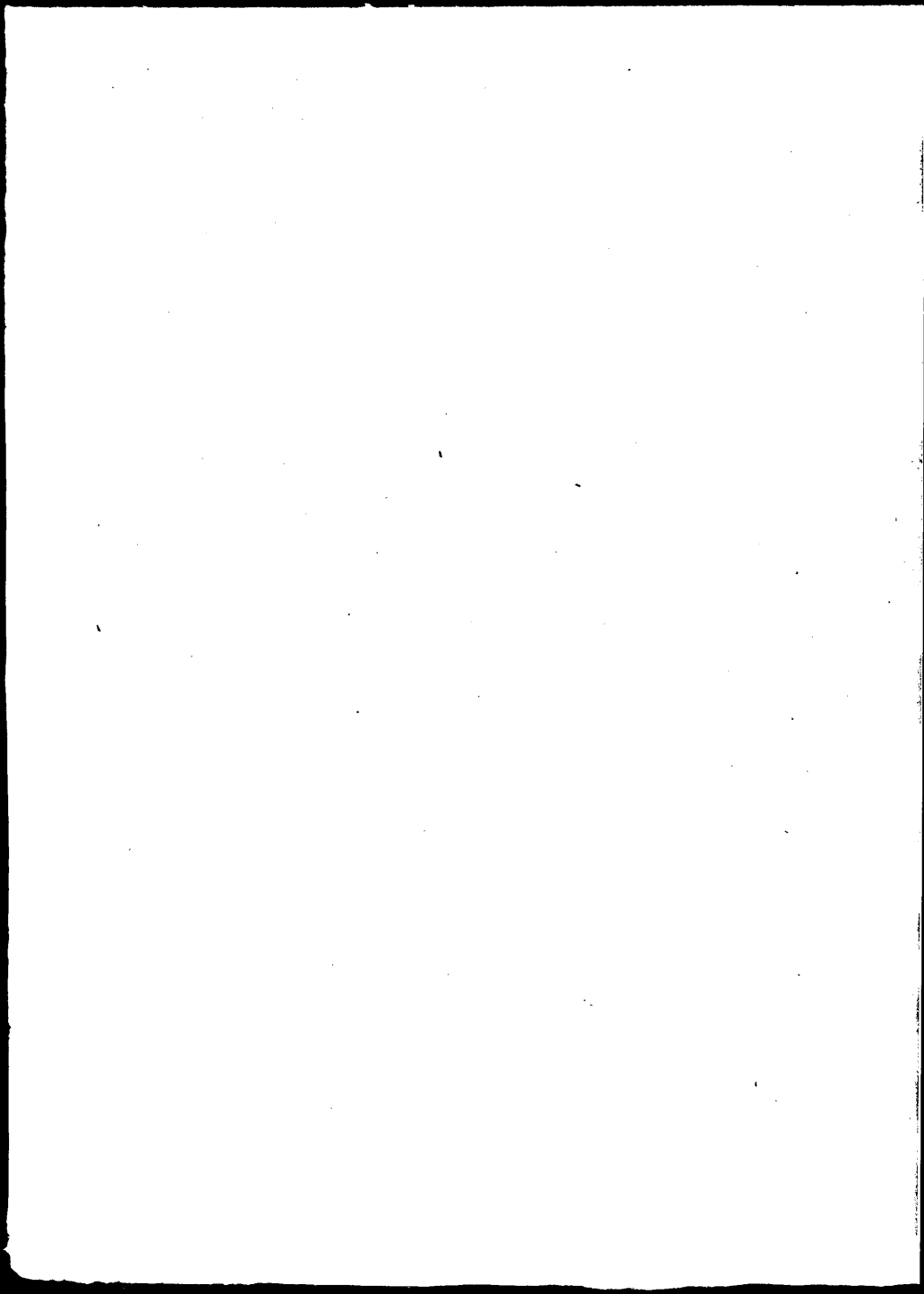

R I C H A R D
 L E E U W E N H A R T,
 K O N I N G V A N E N G E L A N D,
 Z A N G S P E L.
 N A A R H E T F R A N S C H G E V O L G D
 V A N
 S E D A I N E.
 D O O R
 B A R T H O L O M E U S R U L O F F S.

NED.
 LETTERK.

Te A M S T E R D A M, *by*
 J. H E L D E R S, E N A. M A R S, 1791.
Met Privilegie.

T O E W Y I N G

A A N D E N

W E L E D E L E N G R O O T Ä C H T B A A R E N

H E E R E

M^r. JOACHIM RENDORP,

V R T H E E R V A N M A R Q U E T T E ,

* 3

O U D

OUDEBURGERMEESTER DER STAD
AMSTERDAM,
MEESTERKNAAP VAN HOLLAND,
AMBACHTSHEER VAN DIEMEN
EN DIEMERDAM,
DIRECTEUR VAN DE COLONIE VAN
SURINAME,
EN
WEGENS HUNDE GROOT-MOG. GECOM-
MITTEERD TOT DE ZAAKEN VAN DE
OOSTINDISCHE MAATSCHAPPT.

*S*edaine schuile vry in schaduw van lauwricken,
Zich streelend met den prys die zyne vlyt beloout,
Daar by het voorhoofd van zyn' *Richard* ziet versieren,
Met eenen naam, die grootsch hem en zyn' arbeid kroont
Hij waane dat geen roem zyn' roem kan evenaaren,
Dewyl prins HENRIK, de eer der helden, pruisfens lof;
Des grootsten FREDRIKS steun, 't hart zyner legerfchaaren,
Zyns helds meenas wierd, voor 't oog van frankryks hof:

ó RENDORP! de eeren roem ook myne vlyt gefchonken,
Door uw befcherming aan myn' *Richard* toe te staan,
Doet my niet minder dan *Sedaine* in luister pronken,
En weegt by 't fieraad op van zyne lauwerblaén.
'k Durf onbefchroomd voor 't oog van aller kunstenreiën,
Daar gy myn' arbeid tot een kunstmeceen verfrekt,
Myn' *Richard* op 't tooneel van amfels fchouwburg leiën,
Waar uw geachte naam hem voor vervolging dekt,
En, als prins HENRIKS naam in frankryk, zal vereeren.
Hy die verdienften heeft is in het choor der kunst,
Gelyk aan koningen die waerelden regeeren;
Dus fchuilt hy veilig in de fchaduwe uwer gunst.

B. R U L O F F S.

Den 24 van Sprokkelmaand,
M D C C X C I.

GEACHTE KUNSTVRINDEN.

Die, op eene loffelyke wyze, uwe uren van uitspanning onzen nederduitschen schouwburg toewyd, en den zhangheerschenden smaak voor het hart en oorstreklend zangspel zo wel hulde doet als het verheven in het treurspel, het treffende in het tooneelspel (Drama) en het vermaakelyke in het zedelyk blyspel, omfangt weder eene lettervrucht myner uren van verlustiging, dewelke haare geboorte, aandien en rypleid verschuldigd is aan de kunstliefde waarmede myne voorigen door u werden aangenomen.

Met zeer veel vergenoeging zag ik u, gedurende ik bezig was Richard Leeuwenhart uit het fransche proza in nederduitsche dichtmaat over te zetten, met yver het fransche rooneel bezoeken, wanneer men hem daar vertoonde, en door schaterend handgeklap uwe goedkeuring te kennen geeven, en wel aan den vriendschappelyken yver van den kloekmoedigen Blondel ten einde zynen koning op te spooren en deszelfs boeijen te slaaken, als aan het voortreffelyk en juist geschikt musiek, dat alle bewyzen oplevert van de kunde des beroemden Gretry. Deze goedkeuring deed my niet meer twyffelen aan uwen smaak voldaan te hebben, door dit zangspel in het nederduitsch over te brengen en zo spoedig mogelyk af te maaken.

Zo wy Richard by voorduuring dat geene zal erlangen dat ik 'er my, by vooruitzicht, op goeden grond, van durfde belooven, zal ik rekenen in myne pooging naar wensch geslaagd te zyn, niets meer beoogende dan, door de goedkeuring van kundigen, den schouwburg voordeel aan te brengen.

De Gecommitteerden tot de zaaken van den Schouw-
burg hebben, volgens Octroy door Hunne Ed. Groot-
Mog. de Heeren Staaten van Holland en Westvriesland,
den eersten November, 1787, aan hen verleend, het
recht van deeze Privilegie, alleen voor den tegenwoor-
digen druk, van RICHARD LEEUWENHART,
Zangspel, vergund aan J. HELDERS en A. MARS.

Amsterdam, den 24 Maart, 1790.

Geen Exemplareen zullen voor echt erkend worden,
dan die door één' der Heeren Gecommitteerden onder-
teekend zyn.

Van Rynveld

P E R S O N A A D J E N.

RICHARD DE EERSTE, bygenaamd LEEUWEN-
HART, *koning van engeland.*

MARGARETHA, *gravinne van vlaanderen en artois.*

BLONDEL, *vriend van Richard.*

LANDRECHTER.

FLORESTAN, *gouverneur van het kasteel waarin Richard ge-
vangen zit.*

WILLIAMS.

LAURETTE, *deszelfs dochter.*

BEATRIX, *staatjongvrouw van Margaretha.*

GUILLOT, *een boer.*

ANTONIO, *een boerejongen.*

EERSTE }
TWEEDE } *bediende by het gevolg van Margaretha.*

Een SOLDAAT.

A L L E E N Z I N G E N D E N.

Eenige RIDDERS

Eenige OFFICIEREN } *van het gevolg van Margaretha.*

Eenige SOLDAATEN, *van Florestan.*

CHARLES, }
URBYN, } *bedienden van Margaretha.*

MATHURYN, *een bejaarde boer.*

Deszelfs VROUW.

COLETTE, *eene jonge boerin.*

Eenige BOEREN en BOERINNEN.

Z W Y G E N D E N.

RIDDERS en OFFICIEREN.

STAATJONGVROUWEN.

BEDIENDEN.

SOLDAATEN, *van Florestan.*

} *van het gevolg
van Marga-
retha.*

Het spel speelt niet verre van Lintz.

Het tooneel verbeeld in het eerste bedryf een landschap met het huis van WILLIAMS. In het tweede bedryf een kasteel omringd van zyne grachten en muren waar achter de gemeene weg. Op het dak aan de binnen kant van het kasteel is een plat waarop men gaan kan, doch zodanig geplaatst dat men daarop zynde, door de voorbygangeren niet kan gezien worden. Het derde bedryf speelt eerst in eene kamer in het huis van WILLIAMS en vervolgens, wanneer het tooneel verandert, ziet men weder het kasteel doch van eene andere zyde.

RICHARD
LEEUWENHART,
ZANGSPEL.

EERSTE BEDRYF.

Gedurende de ouverture gespeeld wordt, ziet men verscheiden landlieden, hunne schoppen, spaden en andere landgereedschappen, op derzelver schouderen draagende, heinde en weder over het tooneel gaan. Ze zyn in hunne kamizools gekleed, en hebben hunne rokken over den arm.

EERSTE TOONEEL.

De Oude MATHURYN, zyne VROUW en
COLETTE.

CHOR van zingende, BOEREN en BOERINNEN.
Deze allen verschynen beurteling op het tooneel.

C H O O R.

Men zing', men zing, laat nu de vreugd ons hart beffieren.

Men zing', welân,

Laat ons nu bly ten onzent gaan.

(*) 't Zal morgen feesttyd zyn,

Want de oude Mathuryn

Zal 't trouw-verjaaren vieren.

't Is waarheid, geen' schyn.

bis. Men zal 'er dansen by 't gebruik van lekkren wyn.

A

CO-

(*) *Als tegen elkander spreekende.*

2 RICHARD LEEUWENHART,

COLETTE.

Ik durf, voor vast, vertrouwen,
Antonio! 'k zal u 'er niet,
Naar myn' wensch, aanschouwen.
Wat baart my dat verdriet!

*Eene tweede troep boeren en boerinnen, zingende
uitkomende, tegen Colette.*

't Zal morgen feesttyd zyn,
Want de oude Mathuryn
Zal 't trouw-verjaaren vieren.
't Is waarheid, geen schyn.
Verban uw smart en pyn.
Men zal 'er dansen by 't gebruik van lekkren wyn.
't Is waarheid en geen schyn.

Het Orchest speelt alleen.

*Eene derde troep zingende boeren en boerinnen, aan het
einde des tooneels uitkomende en zacht tegen elkanderen.*

Ó Ja, 't zal morgen zyn,
Dat de oude Mathuryn
Zal 't trouw-verjaaren vieren.
't Is waarheid, geen schyn.
bis. Men zal 'er dansen by 't gebruik van lekkren wyn.

Het Orchest alleen.

De Oude MATHURYN, verschynt op het tooneel,
zyne vrouw onder den arm hebbende.

't Zal dan morgen zyn,
Dat de oude Mathuryn,
Met zyne goede vrouw,
Weér 't feest viert van zyn trouw?

MATHURYN, en zyne vrouw te saamen.

Wy wierden een paar,
Nu voor vyftig jaar:

Daar

Z A N G S P E L. 3

Daar die tyd ons heugt,
Voegt aan ons de vreugd.

*Boeren en boerinnen, dewelke zingende
van het tooneel gaan.*

Men zing', men zing; laat nu de vreugd ons hart bestieren,

Men zing'; welân,

Laat ons nu bly ten onzent gaan.

't Zal morgen feesttyd zyn,

Want de oude Mathury,

Zal 't trouw-verjaaren vieren.

't Is waarheid, geen schyn.

W. Men zal 'er dansen by 't gebruik van Ickkren wyn.

T W E E D E T O O N E E L.

BLONDEL, ANTONIO.

BLONDEL, *hebbende een groot lovenkleed aan, waar
onder hy een viool heeft. Hy word door Antonio geleid.*

Antonio, wat hoor ik ginds? hoor ik geen zingen?.

ANTONIO.

ô Ja. 't Is niemendal. Het zyn maar dorpelingen;

Zy gaan naar huis; hun werk is afgedaan.

't Wordt avond en de zon is reeds aan 't ondergaan.

BLONDEL.

Zeg, lieve vriend, kunt gy me doen bericht bekomen

Waar 'k ben.

ANTONIO.

Gy zyt niet verr' van een zeer groot kasteel,

In 't midden en rondom van 't zelve zyn zeer veel

A 2

Ver-

Eerste Bedryf.

4 RICHARD LEEUWENHART,

Verheven muuren en veel torens. Door de boomen
Zie 'k op een hoogte ook een' foldaat in het geweer.

BLONDEL.

'k Ben moé.

ANTONIO.

Hier is een steen. 't Gelykt een bank, zit neêr.

BLONDEL.

'k Bedank u.

Hy zet zich op de steene bank neder.

ANTONIO.

Zoud gy gaarne willen wecten,

Waar gy omtrent nu zyt gezeten?..

Gy zit op eene bank van steen,

Recht over eene deur van een gebouw, het geen
Een pachters woning schynt, gelyk't my komt te voeren.
Doch 't is veel prachtiger... Naar ik bespeuren kan,
Is het een huis van d'een' of andren edelman.

BLONDEL.

Antonio, wil eens voor my gaan hooren,
Of ik ook hier omfrees deez' nacht, kan slaapen. Ga.

ANTONIO.

Moet ik op deze plaats weêr by u komen?

BLONDEL.

Ja.

Ik denk niet verr' van hier te gaan; met geen gedachten.

Ik ben verplicht u hier te wachten.

Wanneer men blind is, beste maat!

Moet

Z A N G S P E L. 5

Moet men vertoeven op de plaats waar men ons laat.
Vergeet vooral niet my, van hier, weér af te haalen.

ANTONIO.

Neen, neen, daartoe kost gy my al te wel betaalen.
Maar, oude man, ik heb aan u iets voor te slaan.

BLONDEL.

Wat toch?

ANTONIO.

Het is juist iets dat ik?..

BLONDEL.

Laat hooren.

Spreek onbescroomd, myn kind, doe my uw zaak ver-
(staan.

ANTONIO.

Ik vrees u waarlyk te verstooren:

Maar morgen kan ik niet wel met u gaan.

BLONDEL.

Waarom niet?

ANTONIO.

Wel dan zal grootvader met grootmoeder
Weér trouwen. 'k Moet 'er zyn. Myn kleinzoon, die haar
(broeder...

BLONDEL.

Uw kleinzoon? Hoe! hebt gy een' kleinzoon?..

ANTONIO.

Wis.

Hun kleinzoon die myn broeder is,
Zal dan metten zyn bruiloft houén,
Dewyl hy met een meisje uit deze streek zal trouwen.

A 3

BLONDEL

Eerste Bedryf.

6 RICHARD LEEUWENHART,

BLONDEL.

Zeg, zoudt gy ook misfchien
My kunnen onderrichting geeven,
Of 't meisje in dat kasteel woont, alwaar gy, zo even
Hebt een' soldaat in het geweer gezien?

ANTONIO.

Zy woont daar niet.

BLONDEL.

Maar hoe zal ik het morgen stellen?
Wie zal my dan in uwe plaats verzellen?

ANTONIO.

o Wees daarom in 't minst maar niet bezwaard.
Ik zal u een' van myn bekenden,
Een' myner beste makkers zenden.
Hy is een weinig los van aart:
Maar 'k zal hem zeggen dat hy vaardig, zonder beiden,
U naar de bruiloft moet geleiden.
Daar zult ge op uw viool dan speelen, wees gerust.

BLONDEL.

Hebt ge indedaad dan in het dansen zo veel lust?

ANTONIO.

L I E D.

Geen dansen kan myn hart verrukken,
Het is alleen Colettes min.
De lieve hand van myn vriendin,
Haar hart steeds aan myn hart te drukken,
Is van myn' wensch de vrucht te plukken.
Steeds slu'stren wy
Zeer stil ter zy'

Zeer

Z A N G S P E L. 7

Zeer stil, zeer stil, zeer stil ter zy'.

Ach! wat verdriet! *bis.*

Dat gy haar ook niet ziet. *bis.*

BLONDEL.

't Is waar, myn lieve vrind, 'k ben welbeklaagenswaardig.

ANTONIO, *vervolgd zyn lied.*

Ze is twaalf en ik ben zestien jaaren.

Ach! wierden wy van moeder niet,

Waar we ons bevinden, steeds bespied!

Doch welk een smart my zulks kan baaren,

Verdyft Colette al myn bezwaaren.

Steeds fluistren wy

Zeer stil *enz.*

BLONDEL.

Vervolg maar. Ik verbeeld my haar te zien.

ANTONIO.

Wel hoe kan dat gefchiën?

Gy die niet zien kunt, zoud haar zien: wel dat is aardig.

Hy vervolgt verder zyn lied.

Colette is al myn vreugd in 't leven.

Geen vogeltje is zo vlug en gaauw,

Haar voeten raaken de aarde naauw',

Wanneer men haar langs 't veld ziet streeven,

Doch nooit kan zy myn oog ontzweeven.

Steeds fluisten wy

Zeer stil *enz.*

BLONDEL.

Nu, beste maat! ga heen en tracht my te geryven.

Verneem of 'k hier deez' nacht kan blyven.

DER-

Eerste Bedryf.

3 RICHARD LEEUWENHART,

DERDE TOONEEL.

BLONDEL, *zyn' baard afsloende.*

ô J, het is gelyk hy my te kennen gaf.
'k Zie daar een sterk kasteel met torens, hooge transen,
Omringd met grachten en met schanssen!
Zo verr' van de frontieren af! ...
Zo afgezonderd in moerasfen, wildernisfen!
Het is gemakkelyk te gisfen,
Dat dit kasteel dient voor gevangenen van staat.
My wierdt bericht dat men het niemand nadren laat.
'k Zal evenwel my alles onderwiiden,
Om, zo 't my mooglyk is, daar toegang toe te vinden.
Men zal my denkelyk, bedrogen door den schyn
Dat ik niet zien kan, niet, wantrouwend, tegen zyn.
Baande eertyds Orpheus zich naar de onderaardsche stree-
Door liefde, een' open weg in spyt van Pluto's magt, ^{(ken,}
De oprechtvriendschap zal mischien nudoor haar kracht
My helpen, en voor my en slot en grendlen breeken.

A R I A.

ô Richard! ô myn vorst! wil iedereen
U dan verlaaten!

Ben ik 't op aarde alleen,

Wiens trouwe bystand u moet baaten?

Ik de eenigste in 't heell! En is 'er anders geen!

Welke u verlost van die u haaten?...

ô Richard! enz.

ô Margarethe! ach! welk een smart!

Gevoelt, om zynen ramp, uw hart!...

Z A N G S P E L. 9

Gy vorsten! zo u vriendschap streelt,
Zoek haar niet daar de lauwrn praalen,
Maar daar de kunstrei blydschap teelt,
In loomerryke mirtheadalen;
Alwaar zy steeds belangloos kweelt,
Van heil en plichtbetrachting,
Van liefde, en trouw en achting.

o Richard! enz.

Maar 'k hoor gerucht, 't wordt tyd
Dat ik my weêr vermomme, opdat ik dus met vlyt,
De rol, die ik myzely' verftoutte toe te deelen,
Omzichtig af moog' speelen.

V I E R D E T O O N E E L.

BLONDEL, WILLIAMS, GUILLOT.

WILLIAMS, *Guillot ter deure uitstootende, houd hem
by een oor vast. Guillot komt schreeuwende op het tooneel.*

Dit leert u brieven aan myn dochter brengen!

GUILLOT.

Wel,

't Is op des gouverneurs bevel.

T R I O.

WILLIAMS.

De gouverneur zondt u hier heen?..
En hoort myn dochter zyn verleidelijke reên!

GUILLOT.

Dees brief, naar 'k gis, door hem geschreeven,
Moest ik haar zelve in handen geeven.

B

BLON-

Eerste Beërlyf.

10 RICHARD LEEUWENHART,

BLONDEL, *ter zyde.*

Was waar 't voor my een gunstig lot,
Was dit de gouverneur van 't flot.

WILLIAMS.

Het kan niet zyn dat myn Laurotte,
Op zyn gevele haar zinnen zette.

Tegen Guillot.

En gy, en gy,
Zo 'k u weêr zie raakt gy niet vry.

GUILLOT.

Wees maar niet bang,
Ik kom niet weêr, myn leven lang,

WILLIAMS.

Ga heen. Zeg dat zyn pooging
En beooging,
Wat hy verricht', toch nimmermeêr
Wel zullen slaagen,
En aan my behaagen.
Hy doet my waarlyk te veel eer.

BLONDEL, *ter*

zyde.

GUILLOT.

WILLIAMS,

tegen Guillot.

} De gouverneur zond hem hier heen?

} De gouverneur zond my hier heen.

} Zwyg. Ik versta van hem geen reên.

WIL.

Z A N G S P E L. II

WILLIAMS.	BLONDEL.	GUILLOT.
En gy, en gy,	Ik bid, mynheer,	Sla my toch niet :
Zo 'k u weêr zie	Leef toch in vrede en	wees maar niet
raakt gy niet vry.	twi-t niet meer.	bang ,
	Myn vrienden, houdt,	Ik kom niet weêr myn
	ei houdt u stil,	leven lang.
	Hebt toch geen meer	
	verschil.	

WILLIAMS, *tegen Laurette, die op het tooneel verschynt,*
en een teken aan Guillot geeft om te vertrekken,
die daarop schielyk wegloupt.

En gy, zo ge immermeer,
 Eens weêr
 Dien sooden ziet,
 Verwacht dan vry
 Uw straf van my,
 Dees vuist zal toonen wie 't gebied.

LAURETTE.
 Myn vader, wil me vry vertrouwen,
 'k Kwam waarlyk niet den gouverneur te aanschouwen.
 Gy zult steeds van my zyn voldaan.

WILLIAMS.
 Ik wil nooit iets van hem verstaan.

LAURETTE, BLONDEL en WILLIAMS
herhaalen de voorige woorden.

WILLIAMS.
 Ga, wil ten eerste u weêr in huis begeeven.

12 RICHARD LEEUWENHART,

VYFDE TOONEEL.

WILLIAMS, BLONDEL.

WILLIAMS.

Hoe zal ik dit verstaan? ze zegt me dat ze niet
Met hem gesproken heeft, en dat ze hem niet ziet!
En hy heeft evenwel deez' brief aan haar geschreeven!..

Ik wenschte van deez' brief wel d'inhoud te verstaan.
Men heeft thans een manier van schryven aangenomen,
Waar ik gezinszins weet uit te komen.

Hy keert den brief aan alle zyden om.

Zo'k iemand wist..Deez'man..Maar hy's hier niet van daan;
En zal dus.. Oude man, ei zeg my, kunt gy leezen?

BLONDEL.

Voorzeker, ja, ik kan wel leezen, maar..

WILLIAMS.

Lees dan deez' brief eens voor me: daar.

BLONDEL.

Mynheer wil my verschoonen. 't Kan niet wezen,
Vermits ik in 't geheel niet zien kan; want
De turken hebben bei myne oogen toegebrand,
En door een scherpe vlym my 't lieve licht benomen.

Antonio verschrynt op het tooneel.

Maar ziet gy, hier omtrent, geen' kleinen jongen komen?

WILLIAMS.

Ja.

BLON-

Z A N G S P E L. 13

BLONDEL.

't Is gewis de knaap die my geleiden moet.
Laat hem maar leezen wat gy wilt. Hy leest zeer goed.

Z E S D E T O O N E E L.

WILLIAMS, BLONDEL, ANTONIO.

BLONDEL.

Antonio, zyt gy 't?

ANTONIO.

Ja, oude man, ik ben 't.

BLONDEL.

Gy zyt wel zeer lang weggebleeven.

ANTONIO, *zacht.*

Ik had me eerherwaard heen gewend,
Maar 'k vond juist onder weg.. 'k moest iets te keunengee-
BLONDEL. (ven.

Kom lees den brief eens van dien heer. Welân,
Lees duidelyk en sterk opdat men 't kan verstaan.

*Zich blind veinzende keert hy zich naar de zyde waar
Antonio niet is.*

Nu, beste maat! wil maar beginnen.

ANTONIO, *leest.*

„Bevallige Laurette,”

WILLIAMS.

Bevallige Laurette!... op deze wyze maakt
Men jonge meisjes los van zinnen.

Eerste Bedryf

B 3

AN-

14 RICHARD LEEUWENHART,

ANTONIO, *lezende.*

„Bevallige Laurette, myn hart kan zyne vreugd niet
„bepalen op uwe betuiging dat gy my altyd zult be-
„minnen.

WILLIAMS.

Hoel hem betuigen dat ze in liefde voor hem blaakt?
Ontaarde dochter!..

BLONDEL.

Stoor hem niet.

regen Antonio.

Wil verder leezen.

ANTONIO, *lezende.*

„Zo de gevangen, den welken ik niet kan verlaaten..

WILLIAMS.

Zo veel te beter.

BLONDEL.

De gevangen!..

ANTONIO, *lezende.*

„Zo de gevangen den welken ik niet kan verlaaten, my
„niet belette by dage uit te gaan, wierp ik my...

WILLIAMS.

Mogt het wezen

In 't diepst der gracht van uw kasteel.

BLONDEL, *zacht ter zyde.*

Den welken ik niet kan verlaaten....

Overluid tegen Antonio.

Wil vervolgen.

AN-

Z A N G S P E L. 15

ANTONIO, *lezzende.*

„Wierp ik my aan uwe kniën; maar zo het mogelyk is
„deezzen nacht!”

Spreekende.

Hier is wat uitgedaan.

BLONDEL.

Lees voort maar in 't geheel.

ANTONIO, *lezzende.*

„Laat my dan door den een' of anderen weeten op wat
„uur ik u zoude spreeken kunnen.

*Uw oprechte en getrouwe min-
naar en standvastige ridder.*

FLORESTAN.

WILLIAMS.

Had de afgrond u voor eeuwig ingezwolgen!

Damnd!...

BLONDEL.

Damnd!.. Zyt gy een engelsman?

WILLIAMS.

Ja wel.

BLONDEL.

Uw natie is niet ligtlyk te vertfangen.

Het geen ik niet begrypen kan,

Is, hoe een' engelsman een landstreek kan behaagen,
Zo yslyk woest, (gelyk men my zeide,) als deze is;
In 't hart van duitschland, in een barre wildernis.

WILLIAMS.

De reden hiervan is wat te uitgebreid te ontdekken.

Eerste Bedryf.

Wy

16 RICHARD LEEUWENHART,

Wy hangen niet steeds van onszelven af, myn vriend.
Om verr' weg, van onsland, naar elders heen te trekken
Behoeft niet veel.

BLONDEL.

Dat's waar. Ik die my hier bevind,
Bevond zulks ook, doordien 'k in frankryk ben geboren.
Maar uit wat landſchap zyt ge in engeland?

WILLIAMS.

Ik ben

Uit wallis.

BLONDEL.

Wel, daar ik dien landſtrek ken,
Zou 'k my verheugen, zo my 't daglicht waar' beſchooren,
Door u te aanschouwen. Maar
Waarom zyt ge in dat land, zo ſchoon, toch niet gebleeven?

WILLIAMS.

'k Heb my ter kruisvaart mede begeeven,
Naar palestina.

BLONDEL.

Hoe! naar palestina! daar
Ben ik ook heen geweest ter kruisvaart.

WILLIAMS.

'k Ging vertrekken

Met onzen vorst Richard.

BLONDEL.

Met uwen vorst Richard?

Daar ging ik ook mede.

WIL-

WILLIAMS.

En myn weêrkomst kon verftrekken,
Om 't fterflot te verftaan, myns vaders, tot myn fmart.

BLONDEL.

't Is ongetwyffeld dat zyn hooggeklommen jaaren,
Een oorzaak van zyn fterven waren?

WILLIAMS.

ó Neen, hy fterf niet door een' hoogen ouderdom.
Een edelman, uit ons nabuurfchap, bragt hem om,
Doordien myn vader een konyn had doodgefchooten,
Op 't land diens edelmans; het welk ik ras vernam,
Zodra ik van de kruisvaart weder kwam.

Ik zocht den moorder op, en heb myn wraak genooten.

'k Heb hem 't verdiende loon verfehacht,

En voor myn vaders dood ook met den dood geftraft.

BLONDEL.

Wat wordt de drift een' ruimen toomgegeeven?

Het dooden van één' enkelen konyn,

Kost dan twee menfchen 't leven!..

WILLIAMS.

Ja; zulks is al te waar.

BLONDEL.

En gy, naar allen fchyn,
Zyt, uit uw vaderland, naar elders, heen gezworven?

WILLIAMS.

ó Ja, ik nam de vlucht met dochter en met vrouw

De laafte is reeds geflorven.

Daar

Eerfte Bedryf.

C

18 RICHARD LEEUWENHART,

Daar ik intusfchen hier me, in veiligheid, vertrouw.
Myn leengoed is alreeds verteerd door rechtsgedingen,
Zo dat 'er, in myn land, voor my niets ovrig is,
Dan een doodvonnis dat my naar den hals blyft dingen.
Doch hier zynde is myn hart vry van bekommernis.

BLONDEL.

'k Vraag u vergiffenis, dat ik zo veel dorst vraagen.

WILLIAMS.

Myn lot te ontdekken, kan me in 't minste niet misbragen.

BLONDEL.

Daar gy ter kruisvaart met Richard zyt meê gegaan,
Kost aan u geen gelegenheid ontbreeken,
Dien braaven vorst, dien held te zien en ook te spreekken.

WILLIAMS.

Geenzins, daar 'k onder zyn bevel heb moeten staan.

BLONDEL.

Voorzeker hebt ge?...

WILLIAMS.

'k Moet vertrekken: 'k vraag verfooning.
My dunkt, 'k verneem haar reeds, die 'k wachte aan myne
wooning

Z E V E N D E T O O N E E L.

BLONDEL, LAURETTE, ANTONIO.

*Antonio neemt uit zyn' knapzak brood, het welk hy, zic^k
een weinig in het verschiet houdende, gedurende dit
tooneel, eet.*

LAURETTE.

Zeg, goede man, zoudt gy de vriendlykheid
Wel hebben, zo u niets belette,
My eens te ontdekken wat myn vader heeft gezeld.

BLONDEL.

Zyt gy misfchien ook de bevallige Laurette?

LAURETTE.

ô Ja, mynheer.

BLONDEL.

Ik vond uw' vader zeer te onvreên,
Betreffende den brief, de geen
Ten uwent straks gebragt moet wezen,
Op order van den ridder Florestan.

LAURETTE.

ô Ja, van Florestan. En is de brief geleezen
Voor mynen vader; weet hy daar den inhoud van?

BLONDEL.

Ja wel; doch ik ben des niet te betichten,
Daar ik niet zien kan; maar het was
Myn kleine leidsman die hem voor uw' vader las.

C 2

AN-

Eerste Bedryf.

20 RICHARD LEEUWENHART,

ANTONIO, *opstaande.*

Zo is 't, ik was het : maar moest ik zulks niet verrichten,
En zette gy my zelv' daartoe niet aan?

LAURETTE. *(ven.*

'k Had wel gewenscht dat zulks maar achter waar' geblee-
BLONDEL.

Waar 't niet door hem, het waar door anderen gedaan.

LAURETTE.

Dat 's waar. Maar wat heeft hy in dezen brief geschreeven?

BLONDEL.

Dat, zonder den gevangen, dien hy niet
Verlaaten kan... Maar zeg, wie is toch die gevangen?

LAURETTE.

Naar ik 't begryp, verbied

Men zorglyk iets daarvan aan iemant te openbaaren.

BLONDEL, *herhaalende zyne reden.*

Dat, zonder den gevangen, gy zoudt zien
Hem by u komen en zich werpen aan nw kuiën.

LAURETTE.

Hoe kan zyn lot myn hart bezwaaren...!

BLONDEL.

Maar hy zou dezen nacht...

LAURETTE, *zuchtende.*

Deez' nacht! by nacht! myn vriend!..

A R I A.

'k Vrees nu hy my te spreken tracht :
Ik ben voorzeker te onbedacht!..

Hy

Z A N G S P E L. 21

Hij zweert my zyne liefde en dan is 't juist of ik
Myn hart, ondanks my zelf, voel slaan, dat oogenblik.

En dan weder

Neemt hy myn hand en drukt die teder,

Dat ik niet meer weet wat gedaan.

Ik wil vluchten en blyf staan.

o Die nacht! - wat nacht!..

'k Ben voorzeker te onbedacht.

'k Vrees nu hy my te spreken tracht.

Hij zweert enz.

BLONDEL.

Bevallige Laurette! ik hoor dat gy hem mint.

LAURETTE.

Of ik hem min!.. of ik steeds wensch met hem te leeven!..

BLONDEL.

Gy zegt dat zo nadrukkelijk, zo bereid

Dat, waarelyk, uw openhartigheid,

My dringt aan u een' raad te geeven.

LAURETTE.

Spreek op, spreek op. Ik bid doe my uw' raad verstaan.

Ik durf me aan niemant hier vertrouwen;

Doch uw manier van denken staat my aan.

Uw ouderdom, en dat gy my niet kunt aanschouwen,

Dit alles geeft my moed,

Daar 'k anders waarelyk befschaamd zou zyn en vreezen.

BLONDEL.

Welân, bevallige Laurette...

LAURETTE.

Wees zo goed

Eerste Bedryf.

C 3

Aan

22 RICHARD LEEUWENHART,

Aan my te zeggen wie by u my heeft gepreezen,
En aan u, dat ik zo bevallig ben, verklaard.

BLONDEL.

Ik kan, helaast niet zien; maar voor beval^{de}ge vrouwen,
Ben ik gewoon zodaanigen te houên,
Wier zachte en streeleende aart
Zich met liefstalligheden paart.

LAURETTE.

Wel nu?

BLONDEL.

Ik wilde aan u slechts zeggen dat de heeren
Van hoogen rang, als zy zich aanbiedn, en verkeeren
Met meisjes van een' mindren staat,
Min ingenomen door eene edle wys van denken
Dan wel door 't uitterlyk gelaat...

LAURETTE.

Wel nu?...

BLONDEL.

't Hen weinig schynt te krenken,
Als zy, somwylen haar
Misleiden kunnen.

LAURETTE.

Maar,

't Geslacht waaruit ik ben geboren,
Is aan het zyn gelyk.

BLONDEL.

Hebt gy hem zulks doen hooren?

LAU-

LAURETTE.

Voorzeker. Alhoewel myn vader d' overvloed
 Niet in die ruimte, als andren, werd't gegeven,
 Zo leefden we echter, op ons goed,
 Gelyk 't betaamt aan liên van aanzien, steeds te leeven;
 En zo 'k niet vreesde voor de grootte oplopendheid
 Myns vaders, (de oorzaak dat hy, tot myn groot genoegen
 Gedwongen wierd, zich naar deez' landstreek te verwoe-
 Had ik my zelf, voorlang, alreeds bereid (gen,)
 Te zeggen, dat ik kan aan Florestan behaagen,
 En 't zyn voorneemen is om my ten echt te vraagen.

BLONDEL.

Is 't niet de gouverneur van dit kasteel?

LAURETTE.

Ja wel.

BLONDEL.

En daar uw vader nog niets weet van zyn verlangen.
 Zult gy intusfchen hem deez' nacht by u ontfangen?
 Deez' nacht verkiest ge, opdat hy u verzell'
 En spreekte, die steeds op uw weérmin aan blyft dringen?..
 Hoor toe, 'k zal voor u eens een aartig liedje zingen.

L I E D.

Hy die ons leert hoe men mint,
 Zyn zyne oogen steeds geblind.
 Hieruit mag men vast vertrouwen,
 Dar dit hartverlokkend kind,
 Zich meestal 't gevaarlyks vindt,
 Waar wy geen licht aanichouwen.

LAU-

Eerste Bedryf.

24 RICHARD LEEUWENHART,

LAURETTE.

Ik bid, herhaal.
Nog eenmaal
Dat bevallig lied,
Opdat ik 't niet
Hierna vergeet'.

En Florestan 't door my ook weet'.

BLONDEL.

Ik ben gereed.

Zy herhaalen, beide, het lied.

LAURETTE.

Maar 'k hoor daar, dunkt my, aan ons huis,
Een aantal menschen, en daarby ook het gedruis
Van veel rytuigen, en veel paarden. Naar ik reken
Zal het die dame zyn die wordt verwacht. 'k Ga voort.

BLONDEL.

Bevallige Laurette, ei blyf toch; noch een woord,
'k Moet u, noodzaaklyk, nog eens spreken.

LAURETTE.

Is 't iets van Florestan?..

BLONDEL.

Neen.

LAURETTE.

Nu, spreek schielyk dan.

BLONDEL.

Zou men aan my die vrindschap wel vergunnen,
Dat ik, deez' nacht zoude, in uw huis verblyven kunnen?

LAU-

LAURETTE.

ó Neen, dat zal onmooglyk gaan.

Myn vader, op 't verzoek van eenen zyner vrienden,
Heeft, voor deez' nacht, geheel zyn wooning afgefaan
Aan eene dame, die zich t' onzent zal bevinden.

Zo zy zulks aan u wil vergunnen, is het goed.

Wy hebben over 't kleinst vertrekje niet te zeggen;
Maar zo gy morgen wilt... Vaar wel..

BLONDEL.

Welân, dan moet

Geduld my troosten; ik my elders zien te leggen..

Antonio.

ANTONIO.

Wat is 'er van uw' dienst?

BLONDEL.

Ga zien,

Of hier of daar voormy geen slaapplaats is misfchien.

26 RICHARD LEEUWENHART,

A C H T S T E T O O N E E L.

BLONDEL, MARGARETHA.

Zy wordt gevolgd van een' talryken trein, bestaande uit eenige ridders, staatjongvrouwen, en bedienden zo mannen als vrouwen. De ridders leiden Margaretha op het tooneel. Zy verschynt als van het rypaard afkomende en met eene bevelgeevende houding.

BLONDEL.

Wat zie ik, hemel! mag ik wel myn oog vertrouwen?
Is zy het zelve die ik heden mag aanschouwen?..

ó Ja, 't is Margareeth! 't is vlaanderens graavin!

't Rampspoedig voorwerp van vorst Richards tedre min.
Vorst Richard, die te veel door de fortuna begeeven,
Als ballingslands, gedrukt door tegenheên, moet leeven.
Maar welk een voorgevoel van heil bekruipt myn hart...

De ontmoeting der graavinne ontlast myn ziel van smart.
Mischien zit hier de vorst op dit kasteel gevangen.

Zou 't mooglyk kunnen zyn?.. Ach! mogt myn zielsverlan-
Zyn hoop thans koesteren in dees geheimenis... ^{Geen}

Dan, is zy 't wel?... Laat ons beproeven of zy 't is.
Opdat ik my nu met geen' yden waan moog' streelen,
Zal ik iets, 't geen haar ziel moet treffen, voor haar speelen:
Het lied her welk de vorst voor haar heeft opgesteld,
Toen zyn gelukstaat met geen' rampspoed ging verzeld.

Z A N G S P E L. 27

*Hy speelt het aan Margaretha bekende lied op zyne viool.
Eenige maaten gespeeld hebbende, blyft ze slaan, luis-
tert en komt nader.*

MARGARETHA.

Wat hoor ik? hemel!... Zeg, myn vrind, wie mag het we-
Die u, het geen ge op uw viool zo lieflyk speelt, (zen,
Geleerd heeft? spreek.

BLONDEL.

Dit lied werdt aan mymeêgedeeld
Door een braaf ridder, die naar 't heilig land, voordezen
Ter kruisvaard medeging. Naar hy my deedt verflaan,
Zong koning Richard steeds dit lied.

MARGARETHA.

Het geen hy aan

U zeide, is waar.

BLONDEL.

Maar gy, mevrouw, die het vermogen
Bezit dat iedereen zyn harte en ooren wyd'
Aan uwe aanvallge stem, wilt gy thans wel gedoogen,
Dat ik u vraag of gy die edle dame zyt,
Die, dezen nacht, het huis, daarginder, zult bewoonen?

MARGARETHA.

ó Ja, myn vrind!

BLONDEL.

Wil dan uw medelyden toonen
Aan een' rampspoedigen, die 't daglicht derven moet,

D 2

En

Eerste Bedryf.

28 RICHARD LEEUWENHART.

En wees, slechts dezen nacht, zo goed
Hem toe te staan daar mede te verblyven,
Ter plaatze alwaar het u 't best schikk' hem te geryven.

MARGARETHA.

Dat wordt u toegefaan, mits dat gy dikwils 't lied'
Herhaalt, het welk iku, zo even, hoorde speelen.

BLONDEL.

Zo vrak gy 't wenscht volg ik gehoorzaam uw beveelen.

MARGARETHA, *tegen haar gevolg.*

Zorgt wel dat de oude man het nodige geniet'.

*Williams de hand aan Margaretha geevende, geleid
haar in huis.*

NEGENDE TOONEEL.

BLONDEL, ANTONIO, een OFFICIER van
Margaretha, eerste en tweede BEDIENDE, BEA-
TRIX, verscheiden personen van het gevolg.

BLONDEL, *herhaalende verscheiden maalen op zyne
viool het vorig lied met variatiën, (veranderingen)
terwyl al het goed, waarmede Margaretha van
de reize gekomen is, binnen gebragt wordt, ten wel-
ken einde verscheiden bedienden binnen gaan en we-
der te voorschyn komen. Ten zelfde tyde zet men ook
eene tafel vooraan op het tooneel waarop men flesjen
met wyn en glazen brengt.*

Eerste BEDIENDE, *tegen Blondel.*

Kom zet u neder, oude vriend.

Wy zullen u eens op een lekker glaasje onthaalen.

Hy geeft Blondel een glas met wyn.

BLON-

Z A N G S P E L. 29

BLONDEL.

Antonio.

ANTONIO.

Hier ben ik al.

BLONDEL, *hem zyn volgefchonken glasgeevende.*

Daar, drink myn kind.

Men ſchenkt Blondel een tweede glas vol. Het zelve leeg drinkende, zegt hy:

Om u te danken. Maar 'k zal myn geleg betaalen.

Eerſte BEDIENDE.

Op welk een wys?

BLONDEL.

'k Zal voor u zingen, en dan moet

Gy allen myn gezang, aan 't eind, meêzingen.

Tweede BEDIENDE.

Goed.

Die vent is aartig. Kom, papa, wil maar beginnen.

BLONDEL, *ſpeelende, onder het zingen, op de viool.*

Z A N G.

'k Laar den Sultan, welgemoed,

By een' uitgeleezen ſtoet

Hart-betoverende vrouwen,

Als 't hem luste, feestyd houên,

Dat hy zyne neiging voed'.

bis. Hy's vry,

Wy verliezen daar niets by:

Doch ik kan my 't best verheugen,

bis. By lekkre teugen.

De twee laatste regels worden door allen die aan tafel zitten herhaald.

Dat

Eerſte Bedryf.

30 RICHARD LEEUWENHART,

BLONDEL, *zyn lied vervolgende.*

Dat een heer van hoogen staat,
Zich van huis en hof outlaat,
Om ter kruisvaart heen te streeven;
En de weêrheft van zyn leeven,
In de magt van andren laat,
Hy's vry enz.

DE OFFICIER van *Margaretha.*

Daar gaat mevrouw reeds in haar kamer binnen.

Tweede BEDIENDE.

Kom, oude man, zing nog iets van uw lied. Welân.

BLONDEL, *verder zyn lied vervolgende.*

Dat Richard, een vorst van magt,
Naar iets wisfelvalligs tracht',
En uit englands oord gewecken,
In woeste afgelegen strecken,
Nieuwe krygslauwrieten wacht'.
Hy's vry enz.

BEATRIX, *op het tooneel verschynende.*

Houd op. Mevrouw kan al wat gy hier zingt verstaan.

BLONDEL, *vat Beatrix aan, veinzende Antonio of een
ander voor te hebben. Antonio hem by den arm neemende,
geleid hem naar binnen.*

Einde van het eerste bedryf.

TWEE-

T W E E D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

Men ziet in het verschiet van het tooneel het daglicht aan breeken het geen van tyd tot tyd vermeerdert. Eindelyk verdwynt alle schemering en het wordt dag. Eenige soldaaten gaan naar buiten om te recognosceeren. Vervolgens verschynen RICHARD en FLORESTAN.

RICHARD, FLORESTAN.

FLORESTAN.

Het is reeds dag, myn vorst, de schemring is verdween.
Geniet de frische morgenlucht. (nen.
Haar glans verkwikte u in uw smart en ongenucht,
Daar 't lot u slechts een uur die vryheid wil verleenen.

RICHARD.

Ach! Florestan!...

FLORESTAN.

Vorst?..

RICHARD.

Uw geluk staat in uw magt.

FLORESTAN.

Myn vorst, zulks weet ik; maar myne eer...wat is my na.

RICHARD.

Tweede Bedryf.

32 RICHARD LEEUWENHART,

RICHARD.

Hoe, Florestan! voor een' ontrouwen! een' verrader?..

FLORESTAN,

Voor een' ontrouwen? een' verrader?.. Nimmermeer,
Zo hy zulks was, zoude ik aan hem myn' bystand schenken?..

Neen, neen: ó vorst, ik zweer,
'k Bleef geenszins hem getrouw, konde ik in 't minst dit

RICHARD. (denken.)

Myn Florestan?..

FLORESTAN, *maakt eene nederige buiging, en
vertrekt zonder te antwoorden,*

TWEEDE TOONEEL.

RICHARD, *alleen.*

ó Hemel! welk een smart
Gevoelt, door de yslykheid myns noodlots, thans myn
In 't best myns levens en met glorie overlaaden... (hart)
Myn hoofd, ter myner eer, bekroond met lauwerbladen;
Die ik, in palestine, als een kloekmoedig held,
Zeeghuldig plukte, steeds door oorlogsgroem verzeld,
Zie 'k me, als een' mooden schelm, de schande en smaadver-
En in het akeligst verblyf in ketenen knellen. (zelen,

ARIA.

A R I A.

Wat kan my moed en glorie baaten,
 Wanneer ik, van 't heelal verlaaten,
 Hier myne dagen flyte in pyn?

De beelden van Margaretha beschouwende.

Beeld! van haar die my nooit zal haaten,
 Wil me, in myn smart, een toevlucht zyn,
 Opdat ze, een oogenblik, verdwyn'.

ô Dood! wil my aan de ongelukken,
 De smart, die 'k lyden moet, ontrukken,
 Daar my de hoop, voor eeuwig, vliedt.
 Gy, troon! die me aan uw' glans doet denken,
 Wel verr' van kalnte aan my te schenken,
 Verdubbelt gy myn zielsverdriet.

D E R D E T O O N E E L.

RICHARD, BLONDEL, ANTONIO.

*Richard zich nederzettende, leunt met den arm op de
 borstweering, zyn hoofd ecnigermate met de hand on-
 dersteunende, in eene houding dewelke de diepste droef-
 heid te kennen geeft.*

BLONDEL.

Komään, laat ons nu, beste maat,
 Daar de aangenaame dageraad
 Reeds is gereezen, op dees plaats een poos verbeiden.

E

Ik

Tweede Bedryf.

34 RICHARD LEEUWENHART,

Ik vind de frische lucht verkwikkelyk, die den glans
Der morgenzon verzelt. Maar zeg, waar zyn wy thans?

ANTONIO.

Ter plaatze alwaar ge my beveelde u heenteleiden;
Digt by den muur van het fortres.

BLONDEL.

't Is goed.

*Hy betast den muur als of hy den-
zelve beklimmen wilde.*

ANTONIO.

Och! och! wat wilt gy doen? Gy moet
Op dezen muur niet klimmen. 't Kan niet wezen.
Daar is een breede gracht vol water. Vielt ge 'er in,
Gy zoud verdrinken.

BLONDEL.

Wil niet vreezen.

'k Heb zulks te doen niet in den zin.
Zie daar, myn kind, daar 's geld. Wil heenen loopen,
Om iets tot ons ontbyt te koopen.

ANTONIO.

Gy geeft my veels te veel.

BLONDEL.

't Geen 'er te veel is schenk

Ik u.

ANTONIO.

'k Bedank u zeer.

Hy gaat heen.

BLON-

BLONDEL.

Als gy zyt weêrgekomen ,
 Zal ik een wandling met u doen. Naar dat ik denk
 Zo zullen hier luthoven , veld en boomen
 Nog even schoon zyn als ik ze eertyds vond , wanneer
 Ik die kon zien , en zy my streelden.
 By mangel van 't gezicht vervrolyk ik me zeer
 Derzelver fraaiheid voor den geest my te verbeelden ,
 Gelyk ik die toen zag. . . Hee ! antwoord gy niet , zeg?
 Maar naar 'k bemerk is hy al weg.

VIERDE T O O N E E L.

RICHARD, BLONDEL *klimt op den
 muur, ziende naar het fortres.*

RICHARD.

Een jaarl Geheel een jaar zie 'k dan verzwinden!
 En zonder dat ik heul of troost geniet! (den
 Niets streelt myn hoop : 'k zal nimmer uitkomst vin-
 In myn te wreed , te treffend zielverdriet.

BLONDEL, *ter zyde.*

Zo hy zich hier onthoud'zal 'k trachten, door myn zingen,
 Tot in de plaats , waar hy verborgen zit , te dringen ,
 Daar hier geen windje 't zwerk ontfelt ;
 Een diepe stilte heerscht in boomen en op 't veld.
 Ach! zo hy hier zyn noodlot moet betreuren ,
 Zal zekerlyk het lied zyn kwynend hart opbeuren ,

E 2

Dat

Tweede Bedryf.

36 RICHARD LEEUWENHART,

Dat teder en aandoenlyk lied,
Eertyds uit zuivre min gefchikt voor zyn Margriet.
Wat zou, wat kan hem meer bekooren,
By het verduuren zyners smart,
Daar liefde heerscht in 't minnend hart,
Dan 't geen hy dichtte voor zyn schoone, hier te hooren?

RICHARD.

(†). ó Koninglyke troon! ó Wettige oppermagt!
ó Luister! grootheid! die de vorsten steeds doet eeren,
Bezwykt voor 't noodlot dan uw kragt?...
Kan uw vermogen dan geen drukkend onheil keeren?
Ach myne Margareeth!... Wat hoor ik? In myn smart..
Wat aangenaam geluid boeit myne ziel aan de-ooren!..
Is 't mooglyk, mag ik 't lied, voor haar gemaakt, hier
Maar zacht! (hooren?..)

BLONDEL, zingt.

Daar me eene koorts deedt duchten,
Wier foltring smartlyk viel..

RICHARD.

Wat klank!.. Ik ken die stem! Zy treft my 't hart.

BLONDEL, voort zingende.

Waardoor byna myn ziel
Het ligchaan scheen te ontvluchten,
Kwam myn graavin, om my te zien,..
De dood moest by haare aankomst vliên.
Hy houdt eene wyle op en luistert.

Ge-

(†) *Gedurende deze regels is Blondel bezig zynre viool zeer zacht te stellen, als ware hy verre van het fortres. Zodra hy den naam van Margareeth hoort noemen, begint hy te speelen.*

Geduurende Blondel dezelaatste vier regels zingt wordt Richard door hoope en vreugae en de grootte verwondering aangedaan. Hy se'lynt zich het einde van ditlied te willen herinneren. Het zelve zich herinnerd hebbende, vervolgt hy:

RICHARD.

Een lonk, aan my getchonken,
Door haar die my gebied,
Doet myn geluk ontfonken,
Daar al myn onheil vliedt.

Geduurende deze regels doet Blondel de treffendste blydschap blyken, en neemt eene houding aan, als zich getrofsen vindende van verwondering.

B L O N D E L.

Een vorst van magt en waarde,
Kwynt in een aklig slot.
Zyn dienaar treurt om 't lot,
Dat hem dien rampspoed baarde.

RICHARD, *spreekt.*

Het is Blondel!

Hy zingt.

Zo Margareeth thans hier verscheen,
Al myn verdriet en ramp vloog heen.

Richard en Blondel, zingen te saamen.

Een lonk aan my geschonken,
Door haar die my gebied,
Doet myn geluk ontfonken,
Daar al myn onheil vliedt.

Blondel herhaalt de wys van het voorig lied gevarieerd, en maakt, al dansjende, verscheid n grimasfen. De sfolkaaten de viool van Blondel gehoord hebbende gaan, geduurende de rittonnel van het volgend muzieksuk, naar hem toe.

38 RICHARD LEEUWENHART,

VYFDE TOONEEL.

RICHARD, BLONDEL, eenige SOLDAATEN.

De Gouverneur, verzeld van eenige soldaaten doet Richard naar binnen gaan, Eenige andere soldaaten maaken zich meester van Blondel, doende hem in de fortificatie tot voorään op het tooneel komen.

Z A N G.

Eenige SOLDAATEN.

Weet gy, antwoord ons, weet gy,

Wie u antwoord gaf, hierby?

Wil ras spreeken, niet te draalen.

Kom, wil 't ons, terstond, verhaalen.

Spreek op; verklaar wie 't zy.

BLONDEL, *bevreest*.

De een of ander in dit oord,

Die myn zingen heeft gehoord.

DE SOLDAATEN.

Gy moet voort naar 't gevangenhuis,

Maak daar, door uw' zang, gedruis.

BLONDEL.

Mynheeren, 'k bid wil my verschoonen;

Uw meêdoogen toonen.

Ten doel gesteld,

Aan turks geweld,

Beroofde men my 't lieve licht.

'k Mis, ó droefheid! myn gezicht.

DE SOLDAATEN.

Wel dat behoud u, op deez' tyd,
 Gy waart anders 't leven kwyt.
 't Was met u, kost gy zien, gedaan.
 Kom, gy moet met ons gaan.
 Gy moet voort naar 't gevangenhuis,
 Maak daar, door uw' zang, gedruis.

BLONDEL.

Ik bid u sta
 My, heeren! gaê,
Eenigzins onbeschroomd.

Ik heb een zaak van groot gewigt,
 Die nu terstond moet zyn bericht
 Aan den gouverneur. Welân,
 Wilt voort, met my, by hem gaan.

DE SOLDAATEN, *tegen een' Officier die te voorschynkomt*

Hy zegt, dat hy, op staanden voet,
 Den gouverneur iets zeggen moet.

BLONDEL.

Ja, 'tis een zaak van veel gewigt,
 Die hem, terstond, moet zyn bericht.

De Officier gaat naar binnen om den gouverneur zulks bekend te maaken, en geeft een teken aan de soldaaten om Blondel gade te staan.

DE SOLDAATEN.

Gy zegt dat gy, op staanden voet,
 Den gouverneur iets zeggen moet ?..
 't Is een zaak van veel gewigt,
 Die hem terstond moet zyn bericht ?

Hier

Tweede Bedryf.

40 RICHARD LEEUWENHART,

*Hier ziet men Florestan binnen de deur van 't
kasteel, waaröver Blondel ter snik zyn
blydſchap toont.*

DE SOLDAATEN.

Daar's de gouverneur, maar ik zeg als nog,

Pleeg geen bedrog,

Gy zyt van kant indien gy liegt,

Of hem bedriegt.

Z E S D E T O O N E E L.

BLONDEL, FLORESTAN, *buiten komende.*

Officieren en soldaaten.

EEN SOLDAAT.

Daar is de gouverneur.

BLONDEL.

Wys my,

Waar is de gouverneur?

FLORESTAN.

Hier by.

BLONDEL.

Aan welken kant is hy?

FLORESTAN.

Hier.

BLON-

BLONDEL, *tegen Florestan.*

'k Heb u iets te ontdekken

Van veel belang.

FLORESTAN.

Wel tot wat eind zal 't strekken

't Geen gy me zeggen moet? Spreek op, maar wacht u vry

My voor te liegen of door boert of spotterny

Te kwellen. Gy moogt vreezen.

't Kostte u het leven.

BLONDEL.

't Is meer dan half dood te weezen,

Als men het daglicht mist door 't misfen van 't gezicht.

Wat zoude een arm man, zo als ik, beroofd van 't licht,

Bewègen kunnen, of, door spotten, of, door liegen?

U te mishaagen, te bedriegen?

FLORESTAN.

Wel spreek dan op.

BLONDEL.

Zyt gy alleen?..

FLORESTAN.

Ja.

Tegen de Soldaaten.

Wilt gy lieden, voor een wyl, te rugwaards treên.

*De Soldaaten houden zich in het verschieft van
het tooneel.*

F

BLON-

Tweede Beërf.

42 RICHARD LEEUWENHART,

BLONDEL.

Dat ik ter dezer plaats verfehyn, heer, is om reden
Dat de bevallige Laurette aan my...

FLORESTAN.

Spreek zacht.

BLONDEL.

Dat de bevallige Laurette aan my, op heden,
Beval by u te gaan. Den brief, van u gebragt,
Las zy me voor, ten blyk dat zy my hadd' gezonden.
Gy schreeft haar dat ge u, aan haar kniën
Zoud werpen, en deez' nacht haar gaarne wilde zien.

FLORESTAN.

Wel nu, myn vrind?

BLONDEL.

Weet dan, dat zy heeft goed gevonden,
U af te wachten, op welk uur het u geval'.

FLORESTAN.

Hoe! op welk uur het my geval'?

BLONDEL.

't Is dus gelegen.

Haar vader heeft, by hem, een vrouw van rang gekreegen,
Voor welke hy, deez' nacht, een vreugdfeest geeven zal.
Men zal 'er vrolyk zyn en dansen, drinken, eeten;
En gy zult wel het een of ander middel weeten,
Daar meé te komen; en, by die gelegenheid,
Zal de bevallige Laurette, wel iets zoeken,
Om het gezelschap te verkloeken.

Zy

Zy zegt u dan wel iets 't welk u behaagt en vleit.

FLORESTAN.

Gy zongt dan straks om my te spreken?

BLONDEL.

't Geschiedde alleen dat ik zo fors heb doorgestreeken

Op myn viool, opdat ik dus, door deezen weg

Zou slaagen, om by u te komen.

FLORESTAN.

Gy hebt hier niets misdaan; dus wil niet schroomen.

Spreek de bevallige Laurette fluks en zeg

Dat ik voorzeker my by haar zal laten vinden.

Wat is ze aanvallig!.. zich te dienen van een' blinden,

Om'tgeenzy voor heeft... Ga, op dat 'er niets gebeur'.

Hy gaat naar de andere zy.

BLONDEL.

Mynheer de gouverneur. Mynheer de gouverneur.

FLORESTAN.

Wat wilt ge?

BLONDEL.

Zyt ge nu naar deeze zy geweeken?

Opdat men niet bespeur', waarom 'k hier ben geweest,

En dat ik kwam by u, om iets geheims te spreken

Zo knor me en jaag me weg.

FLORESTAN.

't Is wel. Die snaak heeft geest.

44 RICHARD LEEUWENHART,

Z A N G.

FLORESTAN.

Hoe! is 't geen gy dit oogenblik verklaart
Den omflag waard,
Dien gy baart?

BLONDEL.

Och! waarde heer, ik hield my fil en zacht.
Al 't geweld maakte uwe wacht.

FLORESTAN, en SOLDAA TEN.

Hoe, vermeetle, durft gy 't waagen,

U van $\left. \begin{array}{l} \text{hen} \\ \text{ons} \end{array} \right\}$ te beklaagen?

Men moest u voort opbrengen doen,
Want gy verfoort ons garnizoen.

BLONDEL.

Heb medely, en hoor myn klaagen.

Vergeef 't my, zo ik iets mogt doen,
Door het verfoeren van uw garnizoen.

ANTONIO, *schieelyk komende aanloopen, werpt
zich op de knieën.*

Och, heeren, wilt nu goedheid toonen,

Hem verfoonen:

Hy derft het licht:

De arme man mist zyn gezicht.

Al te wreed,

Bragt de turk hem in dat leed.

DE SOLDAA TEN.

Wel dat behoud hem, op deez' tyd,

Hy was anders 't leven kwyt.

Zo hy 't licht aanfchouwen kon,
Kreeg hy waarlyk geen pardon.

ANTONIO, *schreiende.*

Wil 't hem vergeeven,
Laat hem tochr leeven.

BLONDEL, *tegen Antonio.*

Staak uw geweën.

Tegen de Soldaaten.

Leid my weêr heen.

BLONDEL. DE SOLDAATEN.

Heeren, nimmermeer, Ga, kom nimmermeer,
Ziet gy my hier weêr. In deez' landstreek weêr.

'k Vertrek zo aantonds hier van Vertrek, zo aantonds, hier van
daan: daan,

Ik spoedmyvoort om heen te gaan. En spoed u voort om heen te gaan.

ANTONIO, *sterker schreiende.*

Ah, ah, ah, ah!

BLONDEL.

Staak uw geweën.

ANTONIO.

Laat hem tochr vry,

BLONDEL, *tegen de soldaaten.*

Komt leidt my heen.

BLONDEL. DE SOLDAATEN.

Heeten nimmermeer, Ga, kom nimmermeer,
Ziet enz. In deez' enz.

*Blondel gaat met Antonio door de poort dewelke hy is in-
gebragt heen.*

Einde van het Tweede Bedryf

46 RICHARD LEEUWENHART.

DERDE BEDRYF.
EERSTE TOONEEL.

BLONDEL, CHARLES, URBYN.

Z A N G.

BLONDEL.

Myn vrienden, 'k moet haar daadlyk spreken:

Vrindelyk tegen Charles en Urbyn.

Laat my uw hulp toch niet ontbreken.

CHARLES en URBYN, *verfloord.*

Cy moet, gy moet?

BLONDEL.

Ja, zyt te vreên.

CHARLES en URBYN.

Wy mogen niet, ó neen.

Ga toch spoedig heen.

Wy gaan ook. Geen reên.

BLONDEL.

Hoe! ik hier van daan?

CHARLES en URBYN.

Ja, aanfonds gaan.

BLONDEL.

Ik hier van daan?

CHARLES en URBYN.

Ja, aanfonds gaan.

BLONDEL.

Laat my uw hulp toch niet ontbreken.

Hy voelt in zyne zakken.

Ontfangt dit goud, neemt aan,

Laat u raén.

CHARLES en URBYN, *ter zyde.*

't Is goud.

BLONDEL.

Laat my uw hulp toch niet ontbreeken.

Myn vrinden, 'k moet haar daadlyk spreekken.

CHARLES en URBYN, *tegen elkander.*

Wat gedaan?

Wat vangen we aan?

Zich laatende overhaalen.

Om wel te slaagen,

Laat ons 't waagen,

Een haarervrouwen

Zyn vraag te ontvouwen.

Tegen Blondel.

Cy zegt gy moet?

BLONDEL.

Op staanden voet.

BLONDEL.

CHARLES en URBYN.

Laat my uw hulp toch niet ontbreeken,

'k Heb één woord aan haar te spreken,

Slechts een enkel woord.

Help my toch voort.

Moet gy haar nu spreken?

Op 't oogenblik? Weláán,

Cy zult zyn voldaan.

T W E E.

Derde Bedryf.

48 RICHARD LEEUWENHART,

T W E E D E T O O N E E L.

MARGARETHA, WILLIAMS, LAND-
RECHTER, eenige RIDDERS,
STAATJONGKVROUWEN.

MARGARETHA.

Heer Williams, hoe word uw vlyt naar eisch gepreezen,
Voor 't vriendelyk onthaal, zo mild aan ons beweezen!

WILLIAMS.

Mevrouw, hoe gaerne zou ik u hier langer zien!

MARGARETHA.

Zulks kan onmoogelyk gefchiên.

LANDRECHTER.

Vooruwe reize is't klaar, mevrouw. Niets zal ontbrecken.

MARGARETHA.

Deez' avond zal ik u van myne reize spreken.

Wat zal 't my treffen als myn mond aan u ontdekt,
Tot welk een einde myne aanstaande reis verftrekt.

LANDRECHTER.

Hoe! wat, mevrouw?

MARGARETHA.

Ik denk me in stilte te begeeven.

Om, eenzaam, 't ovrig deel te slyten van myn leven.

LANDRECHTER.

Hoe! gy, mevrouw?

MAR-

MARGARETHA.

o Ja. Het hartbestormend leed

't Geen my, voor langentijd, reeds trof enkwynen deed.

En, naar het schynt, my nimmer zal verlaaten,

Belet my 't welzyn van myn waardige onderzaaten,

Gelyk ik wensch en ik verplicht ben, gaê te slaan.

In dit geschrift dient door my nog iets by geschreeven

Te worden. 'k Zal myn wil myn staaten doen verstaan,

Gy, ridders, zult het der vergadringe overgeeven.

DERDE TOONEEL.

MARGARETHA, LANDRECHTER, WILLIAMS, BEATRIX, STAATJONGVROUWEN.

BEATRIX.

Mevrouw!..

MARGARETHA.

Wat wilt ge van my?

BEATRIX.

Die zelfde oude man,

Wien gy aan ons bevalt, deez' nacht, in huis te ontfangen,

En nu weêr 't licht aanschouwen kan..

MARGARETHA.

Wel nu?

BEATRIX.

Hy vraagt verlof of hy de eermagerlangen...

G

MAR-

Derde Bedryf.

50 RICHARD LEEUWENHART,

MARGARETHA.

Ach! wat wil toch die man van my?

BEATRIX.

Ik Zei dat mevrouw byna door droefheid was bezweeken.
Zyn antwoord was: als ik mevrouw maar eens mag spreken,

Zal ik wel maaken dat ze veel vernoegder zy.

BLONDEL, *begint binnen te zingen.*

BEATRIX.

Hoort gy zyn stem mevrouw?, wat zingt hy uitgelezen..

MARGARETHA.

Laat hem hier komen.

BEATRIX, *naar binnen gaande, tegen Margaretha.*

Het zou mooglyk kunnen wezen,

Dat koning Richard hem dit lied zelf heeft geleerd.

VIERDE TONEEL.

MARGARETHA, LANDRECHTER, WIL-
LIAMS, BLONDEL, BEATRIX,
STAATJONGVROUWEN.

MARGARETHA.

Wel, goede man, wat is 't dat gy van my begeert?
Men zei, dat gy verzocht u by my aan te bieden.

BLONDEL.

o Ja mevrouw! Maar welk een moeite kost het niet
Gehoor te krygen by voornaame en groote lieden,
Al is 't dat onze komst tot hunnen dienst geschied.

MAR-

MARGARETHA.

Zeg my wie leerde aan u het lied dat gy daar even
Zo treflyk zongt... waar was 't..? Wie heeft het u ge-
geeven?

BLONDEL.

Dat zeide ik 't liefste aan u alleen, mevrouw.

Zy treeden allen een weinig te rugge.

MARGARETHA.

Gy waart noch gistren blind.

BLONDEL.

ô Ja; maar nu aanschouw

Ik weder 't licht; en zo 't my ooit kon streelen;

Zo 'k immermeer mogt in de gunst des hemels deelen,

't Is op dit oogenblik, daar ik my zie geveid

Met de eer der tegenwoordigheid

Van Margaretha, de grootmoedige gravinne,

Van vlaandren en artois.

MARGARETHA.

ô Hemel! kent ge my?

BLONDEL.

ô Ja, mevrouw! Dat thans geen schroom uw ziel verwin-
ne,

Herken Blondel.

MARGARETHA.

Blondel!.. Wat zie ik!.. gy?..

Gy hebt den vorst verzeld. Waar is hy? Doe 't my hooren.

BLONDEL.

Den vorst, dien 'k, sints een poos, heb trachten op te spoo-

G 2

Voud

Derde Beeryf.

52 RICHARD LEEUWENHART,

Vond ik, in 't eind, weërom. Hy 's hier niet verr'
van daan.

MARGARETHA.

De vorst?..

BLONDEL.

Ja; 't yslykst lot moet hy hier ondergaan.
Hy wordt gevangen, op het sterk kasteel, gehouën,
Het welk gy uit uw kamer kunt aanschouwen.
'k Sprak hem deez' morgen, schoon ik hem niet zag,
mevrouw.

MARGARETHA.

O Hemel!. ach, Blondel!. Komt ridders...

BLONDEL.

Wil bedaaeren:

Wat gaat u aan?... Wat wilt ge doen?..

MARGARETHA.

'k Vrees geen gevaaren.

Deez'zyn myn ridders; 'kben verzekerdvan hun trouw.
Aan my verknocht, zal geen van allen my begeeven.
En Williams ontging in engeland het leeven.

WILLIAMS, de RIDDERS en

BEATRIX treden nader.

Z A N C.

BLONDEL.

Ja, ridders, weet des konings lot.
Men kerkert Richard in dit slot.

MARGARETHA, RIDDERS en

STAATJONGVROUWEN.

Richard geboeid hier in dit slot?..

BLON.

BLONDEL.

Ja, ridders, ja dit is zyn lot.
Men kerkert Richard in dit slot.

RIDDERS en VROUWEN.

Hebt gy 't gezien?
Weet gy door wien?

MARGARETHA, RIDDERS en STAAT-
JONGVROUWEN.

Wie deedt toek u bericht erlangen?

MARGARETHA.

Ik voel myn harte prangen.

BLONDEL.

Ik zelf heb 't, zonder moeite, ontdekt.
Dit kleed heeft my ter hulp verstrekt;
Zyn stem die me aan het harte raakte,
Was 't die het aan my kenbaar maakte;
Ja, ridders, dit 's des konings lot.
Men kerkert Richard op dit slot.

MARGARETHA, RIDDERS en STAAT-
JONGVROUWEN.

Ach! hier op dit slot?

MARGARETHA.

Hoe kan deez' maar het hart my streefen!
ô Vreugd! waarin ik thans mag deelen,
Hoe verr' streeft gy myn hoop voorby!

MARGARETHA, RIDDERS en STAAT-
JONGVROUWEN.

Hoe zyn wy

Wel te vreên en bly.

Laat ons nu zyne banden slaaken.

RIDDERS.

Welaan, welaan.

G 3

BLON-

Derde Bedryf.

54 RICHARD LEEUWENHART,

BLONDEL.

Wilt zorglyk waaken.

MARGARETHA.

Hoe zullen wy het maaken,
Om Richard te slaaken?

Ach! Blondel!

RIDDERS en STAATJONGVROUWEN.

Blondel, Blondel!..

Blondel doet zyn'baard af.

Ja, 't is Blondel, hy is het wel.

o Welk een vreugd,

Maakt ons verheugd!

BLONDEL.

Wilt nu toch uw vervoering slaaken.

Maakt Richard vry,

Denkt niet om my.

MARGARETHA.

Ach, Blondel! maak Richard vry.

VYFDE TOONEEL.

MARGARETHA, WILLIAMS, BLONDEL;

Eenige RIDDERS, LANDRECHTER,

STAATJONGVROUWEN.

MARGARETHA.

Gy ridders! Williams! kloekmoedige Blondel!
Besluit iets tot myn heil. Vereenigt u te saamen,
Om, is het mogelyk, thans middlen te beraamen,
Waardoor men englands vorst in vryheid weér herstell'.

Wilt

Z A N G S P E L. 55

Wilt niets ontzien. Gy kunt, gelyk ik zelf, beveelen,

Vermits gy, en voor my en myn belangen slydt.

Myn geest door 't nieuws te zeer verwonderd en verblyd
Kan, in dit tydftip, niet in uwe ontwerpen deelen.

*Heengaande leunt zy op de armen van
haare staatjongvrouwen.*

Z E S D E T O O N E E L.

DE LANDRECHTER, WILLIAMS, BLONDEL,
twee RIDDERS.

LANDRECHTER.

Haar droefheid fproot alleen uit Richards ongeluk.

BLONDEL.

Heer Williams, en gy ó ridders! dierbre vrienden!

Komt, trachten we, in der yl, een middel uit te vinden,

Om Englands koning te verlossen van zyn' druk.

Men laat den tyd, die ons te staê komt, niet verloopē;

Ontdekken we of men iets van hem moog' hoopen

Wiens toevoorzicht en zorg de vorst is aanbetrouwd.

Heer Williams, kent gy de wyz' van denken,

Des gouverneurs?

WILLIAMS.

Te veel..!

BLONDEL.

Zou hy wel door geschenken

Te winnen zyn? stelt hy belang in 't goud?

WIL.

Derde Bedryf.

56 RICHARD LEEUWENHART,

WILLIAMS.

Neen.

BLONDEL.

Is hy bang van aart?

WILLIAMS.

Nog minder.

BLONDEL.

Kan het weezen?

*t Is zonderling! blind voor 't belang en niets te vreezen!

Hy is een zeldzaam mensch, ik had zulks niet verwacht.

Gy ridders, Williams, staat my toe u te ontdekken

Het geen ik voorheb, en ons kan tot voordeel strekken.

De gouverneur besloot Laurette, dezen nacht

Te komen spreken.

WILLIAMS.

Hoe! myn dochter komen spreken!..

BLONDEL.

Hy weet dat gy deez' avond hier een bal

En feest zult geeven.

WILLIAMS.

Ik?..

BLONDEL.

ó Ja. Laat dit geval

Ons dienen. Gy moet zulks niet laten steeken.

Laat alles in gereedheid brengen, om

Het bruiloftsvolk dat zich, als by een gantfche drom,

Alreeds bereid houdt om zich hier braaf te vermaaken,

Te

Z A N G S P E L. 57

Te ontfangen. 't Is hierby. Ik heb 't voor u gevraagd.

WILLIAMS.

Een bruiloft, hier?.. Een bal?... Wie zei dat volk die zaaken?

Door wien toch kwamen zy 't te weeten, en wat schyn...

BLONDEL.

Door my.

WILLIAMS.

Door u? Hoe kan dat mooglyk zyn?..

BLONDEL.

Zy weeten 't, op wat wyz', zal 'k u hierna doen hooren.

Dat thans geen oogenblik, myn vrinden, ga verlooren.

Men houd', tot myn ontwerp zich klaar.

De gouverneur zal 't straks in die verwachting waagen,

Dat hy gelegenheid, by 't vrolyk feestgebaar

Zal vinden kunnen om in zynen wensch te slaagen,

WILLIAMS.

't Is wel... Dat hy haar spreek, maar...

BLONDEL.

Zulks moet volstrekt gefchiën,

En op dat tydstip moet hy zich omfingeld zien

Van de officieren der graavin. Dat die hem dringen,

Door dreigen, dat hy voord den vorst in vryheid stelt.

En zo hy 't weigren durft, men dwing hem door geweld.

LANDRECHTER.

Ja, 't is geweld dat hem moet dwingen.

Laat ous, gewapend, het kasteel beformen,

H

WIL-

Derde Bedryf.

58 RICHARD LEEUWENHART,

WILLIAMS.

Hoe!

't Kasteel beformen?.. neen, hiertoe,
Is onze magt te zwak. 't Waar roekeloos, te waagen,
Hier in met twintig of met dertig man te slaagen,
Alleen met lansen en van zydgeweer voorzien.

Het zou te stoutzyn daar meé 't hoofd te durven bién,
Aan honderd krygslién die een sterk kasteel verweeren.

LANDRECHTER.

Met twintig of met dertig man, zegt gy!..

Vergeet gy 't krygsvolk dan het geen hier digte by,
In 't naaste bosch vertoeft, tot wy 'er weder keeren,
't Welk Margaretha heeft op haare reis verzeld?

Ik zal, op 't oogenblik, het herwaard heen doen trekken.
Onze onverfchrokkenheid zal het ten voorbeeld strekken,

En fiere heldenmoed, daar't Richards vryheid geldt,
Zal 't in het frydperk noch doen zwichten noch begeeven.

BLONDEL.

Ach! edelmoedig vrind! Gy doet myn vreugd herleeven.

Wie zou het weigren van ons allen, vol van moed

't Gevaar te tarten tot den laatsten druppel bloed?

Heer Williams, men durft uw' vorst in keeten knellen.

En gy, gy zyt een engelschman!..

WILLIAMS.

Ik zal hier sterven zo 'k myn' vorst niet redden kan.

BLONDEL, *tegen den landrechter.*

Ga gy, mynheer, het oorlogsvolk verzellen,

En

Z A N G S P E L. 59

En voer het spoedig herwaard aan.
Laat ook uw riddrenfoet, ten ftryd, zich vaardig maaken,
Draag zorg dat Florestan uw magt niet kan ontgaan.
Zodra gy met uw volk de muuren kunt genaaken,
Geef dan het teken tot den storm. Ik weet gewis,
Dat deze zyde van den muur bouwvallig is.
Ik hoop, door hulp dan, daar ter plaatze, een bres te
krygen,

Langs dezen weg zal ik de braave heldenschaar
Het voetfpoor toonen om ter gloriebaan te flygen,

Zy vertrekken.

Heer Williams maak gy voor 't bal vast alles klaar.

Z E V E N D E T O O N E E L.

BLONDEL.

Kan ooit devrindfchap door oprechte plichtbetrachting;
Kan ooit de uitwerking van eene onbezwalkbaare achting,
Een hart bemoedigen; door trouwe en tederheid
Bezield, en op het fpoor der heldendeugd geleid!
Wat durft myn hart dan niet, dat eer en plicht wil achten,
Daar het voor de onfchuld, al te ftreng gekluisterd, pleit,
Van 't edelfte oogmerk een gewenfchten uitflag wachten!

H 2

A C H T-

Derde Bedryf.

60 RICHARD LEEUWENHART,

ACHTSTE TOONEEL.

WILLIAMS, LAURETTE, eenige bedienden.

WILLIAMS, tegen de bedienden.

Schikt deze tafel en sla voords hier alles gaê,
En't geen hier hindren mogt brengt dat naar elders heenen.

LAURETTE.

Zal hier een bal zyn?

WILLIAMS.

Ja, myn waarde dochter, ja.

LAURETTE.

Myn waarde dochter!... ach! zyn gramfchap is verdwe-

Men zal hier dansen.

Ter zyde.

Wist dit nu toch Florestan,

Hy zou misfchien...

WILLIAMS.

Spoedt u in alles te verrichten

't Geen hier tot het gemak van 't bal verftrekken kan.

De bedienden houden zich bezig met een en ander te fhikken.

Brengt ook nog kaarsfen om de zaal meerte verlichten.

Gedurende de ritournelle der volgende trio verftoont Blondel

zich aan de eene zyde van het tooneel, tegenover

Laurette. Hy geeft ze eenige tckenen om haar by hem

te doen komen. Zy doet haare verwondering blyken daar

zy gewaar wordt dat Blondel niet meer blind is.

N E.

NEGENDE TOONEEL.

WILLIAMS, LAURETTE, BLONDEL.

TRIO. *Gedurende de trio wandelt Williams
geduurig over het tooneel heen en weder.*

BLONDEL.

De Gouverneur zal hier straks wezen,
Zodra zy aan het dansen gaan.

LAURETTE.

Ik zie myn' wensch ten top gereezen,
Wat vreugd brengt zyne komst my aan!

BLONDEL, *tegen Williams, die naderz.*

Geen geheim voert my hier heenen,

Ik zeide haar dat ik nu weér

Zo goed zien kan als weleer.

LAURETTE. BLONDEL. WILLIAMS.

Hy is waarlyk niet verſcheenen,
Geen geheim voert my hier heenen
Spreek vry, onverlegen.

Omgeheimen te doen hooren.
'k Zeide haar dat ik nu weér
Dezen man heb ik niets tegen,

Deze man zal u bekooren.
Zo goed zien kan als weleer.
Hy verwydert zich weder.

LAURETTE, *tegen Blondel.*

Zal hy my steeds ſtandvastig minnen,
Weet hy hoe 'k hem bemín en acht?

BLONDEL.

Gy kunt u waarlyk niet verzinnea

Hoe vuurig dat hy naar uw byzyn tracht.

LAURETTE.

Hoe naar myn byzyn? ó myn vriend?

LAU.

Derde Bedryf.

H 3

62 RICHARD LEEU WENHART,

LAURÉTE { Hy word oprecht van my bemind.
BLONDEL { Gy wordt oprecht van hem bemind.

WILLIAMS, *zich tusſchen beide ſtellende, waar-
door Laurette bedeesd ſtaat.*

Spreek vry, ſpreek vry onverlegen.

Dezen man heb ik niets tegen.

LAURETTE.

Neen geen geheim voert hem hier heenen,

Daarom is hy niet verſchreenen.

Hy zei my dat hy nu weêr

Zo goed zien kan als weleer.

WILLIAMS, *tegen Laurette.*

Geen geheim deedt hem hier komen?

LAURETTE.

Neen myn vader wil niet ſchroomen.

WILLIAMS, *tegen Blondel.* BLONDEL.

Gy zei haar dat gy nu weêr ik zei haar dat ik nu weêr.

Zo goed zieh kunt als weleer? Zo goed zien kan als weleer.

WILLIAMS. LAURETTE. BLONDEL.

Dezen man heb ik niets Maak u om hem niet ik zei haar enz.
tegen. verlegen.

Hy verwijdert zich.

LAURETTE, *tegen Blondel.*

'k Moet aan u nog iets vertrouwen.

BLONDEL.

Spreek vry, Laat u niets weêrhouên.

LAURETTE.

Ook moogt gy 't hem wel doen hooren.

BLONDEL, *ter zyde.*

Hoe kan hy haar hart bekooren!

Z A N G S P E L. 63

LAURETTE. BLONDEL. WILLIAMS,

toetreedende.

Geen geheim voert Wat geheimen zouden Spreek vry, spreek
hem hier heenen. 't wezen, vry onverlegen

Daarom is hy niet ver- Waar uw vader voor Dezen man heb ik niets
scheenen. moet vreezen? tegen.

T I E N D E T O O N E E L.

WILLIAMS, LAURETTE, ANTONIO, *met de
bruiloftsgasten en eenige boeren en boerinnen, die onder
het speelen van het begin van 't volgend liedje, dans-
sende op het Tooneel komende.*

Een BOER *zingt.*

Blyft niet alleen,
Voegt u by een,
Als het vee,
Loopt twee, aan twee.

Dan gaat d'akkerbouw steeds ree.

C H O O R.

Als het vee,
Loopt twee, aan twee,
Dan gaat d'akkerbouw steeds ree.

DE BOER.

Waar men 't meisje, in bosch of dalen,
Zonder vryer om ziet dwaalen,
Treff haar steeds verdriet en finart,

Maar

Derde Bedryf.

64 RICHARD LEEUWENHART,

Maar als zy zich mag bevinden,
By haar lief, haar' best beminden,
Dan streelt vrengde alyd haar hart.

Blyft niet alleen,
Voegt u by een,
Als het vee,
Loopt twee, aan twee,
Dan gaat d'akkerbouw steeds ree.

C H O O R.

Als het vee
Loopt twee, aan twee,
Dan gaat d'akkerbouw steeds ree.

DE BOER.

Is 'er ooit, myn waarde vrienden!
Beter vreugd op aard te vinden,
Dan te leeven paar by paar?
Zo het lot het dus kan voegen,
Hebben wy het best genoegen
En wy zingen met elkaer,
Blyft niet enz.

DANS, van de bruiloftsgasten.

*Onder het dansen komt FLORESTAN binnen: hy groot
WILLIAMS en voegt zich vervolgens by LAURETTE.
By het laatste gedeelte van den dans hoort men van bin-
nen het roeren van eenige trommen.*

FLORESTAN.

Maar welk gerucht of zich hier hooren laat?

Hy wil vertrekken.

WIL-

WILLIAMS, en eenige Officieren van het gevolg van
MARGARETHA, van ter zyde op het tooneel komende,
trekken hunne sabels.

WILLIAMS tegen FLORESTAN.

'k Neem u gevangen. Gy moogt niet van hier vertrekken.

FLORESTAN.

Gy my gevangen?..

WILLIAMS.

Ja.

FLORESTAN.

Wat durft ge my ontdekken?

Vermeetlen, hoe!... wat slood verraad.

Z A N G.

WILLIAMS, RIDDERS.

Dat men, op 't oogenblik Richard ons overgeev'

Dat niemant ons weêrftreev'.

FLORESTAN.

Nooit geef ik u den vorst; 'k ben niet zo laf van hart.

De Ridders en Officieren geleiden FLORESTAN, terwyl
WILLIAMS aan de andere zyde vertrekt om zich by
den Landrechtcr en Blondel te voegen.

Het tooneel word veranderd en verbeeld het fortres. Men
is reeds bezig het zelve te beformen. BLONDEL in
deszelfs blindemans gewaad en WILLIAMS bemoeëdi-
gende aanvallers. BLONDEL gewaar wordende dat
de verdedigers in het fortres sterker in getal worden,

E

waar.

Derde Bedryf.

66 RICHARD LEEUWENHART,

waardoor zy de stormende menigte te rugge dryven, werpt zyn overkleed weg en vertoond zich in zyn ridderslyk gewaad. Hy gaat een oogenblik tusfchen de zyschermen en komt ten eerften weder te voorfchyn aan het hoofd eeniger schansgraavers, met welken hy op den bouwvalligen muur, waarvan hy gefproken heeft, aanvalt. Intusfchen BLONDEL met de zynen bezig is een bresfe, in den muur te maaken, verfchynt RICHARD boven op het fortres, die, niettegenftaande ongewapend, zich met de helâhftigfte kloekmoedigheid kwyt om zich zelve van drie gewapenden vry te maaken. Middelerwyl valt de beftormde muur. BLONDEL ftreeft door de gemaakte bresfe naar den koning, doorfteekt een foldaat en rukt hem den fabel uit de hand, den welken hy RICHARD overgeeft. Zy verdryven de overige foldaaten dewelke tegenftand bieden. Hier na werpt BLONDEL zich aan de voeten van RICHARD, die hem omhelst. Op dit tydfpift hoort men zingen

Lang leev' Richard!

Hierna komt MARGARETHA, gevolgd van haaren floet en eene groote menigte op het tooneel. Zy, verneemende RICHARD in vryheid, die door BLONDEL word byde hand geleid, valt, door aandoening in de armen haarer ftaatjongvrouwen dewelken haar by RICHARD geleiden. Vervolgens verfchynt FLORESTAN op het tooneel. De Landrechtter en WILLIAMS brengen hem

voor.

Z A N G S P E L. 67

voor de voeten des konings. RICHARD neemt het zyd-
geweer van FLORESTAN, het welk de Landrechter
heeft en biedt het hem weaer aan. Gedurende deze
verrichtingen wordt 'er een marsch gespeelt.

RICHARD.

ô Gy! die 't hart my grieftde,

Waard voorwerp van myn tedre oprechte liefde,

MARGARETHA, weder by haar zelve komende.

ô Richard! ô myn vorst! ô vreugd?

RICHARD.

De liefde dank ik myne onschatbre zielgerucht.

MARGARETHA, RICHARD, *Blondel*

op Blondel wyzende. *omhelzende.*

't Is door Blondel; 't is door zyn *Tuw* moed, nu deugd,
deugd,

Dat gy moogt deelen in dees Doet my thans deelen in dees
vreugd. vreugd.

MARGARETHA, RICHARD, BLONDEL.

Liefde en trouwe vrindschapsplicht.

Hebben dit verricht.

MARGARETHA, RICHARD, BLONDEL,

FLORESTAN, WILLIAMS, LAURETTE,

ANTONIO, en *CHOR* van MANNEN

en *VROUWEN*.

Wat blyde dag!... Kon ons ooit meer geluk befraalen,

Dan men thans erlangen mag.

MARGARETHA, RICHARD, BLONDEL.

't Schoon des rykstroons kan niet haalen

By het heil van dezen dag.

68 RICHARD LEEUWENHART.

MARGARETHA en BLONDEL en CHOOR
RICHARD. Dat geluk u steeds doe praalen

Kan ons meer geluk bestraalen. Waar men u aanschouwen mag.

MARG. } Richard leeft weér voor { my }
RICH. } u } deez' dag.

BLONDEL, en CHOOR.

BLOND. } 't Is { myn }
CHOOR. } cen } vorst die, dezen dag,

Nu weér in luister praalen mag.

MARGARETHA, tegen FLORESTAN en
LAURETTE.

Dat, daar liefde,

U beide griede,

U thans de trouw binde aan elkaér.

C H O O R.

Getukkig paar!

MARGARETHA. RICHARD. BLONDEL.

't Is vriendschapdiemy 't Is vriendschap die' Streelde ooit een daad
smarte, myn smarte. myn harte,

Verkeerde in 't Verkeerde in 't Door ongemeen ver-
grootst vermaak. grootst vermaak. maak,

Dat nu de liefde ons Myn schoone aan- 't Is nu 'k, ó vorst!
harte vaart myn harte uw smarte

Voor altydfreede en Daar ik in liefde Door plichtbetrach-
blaak! blaak. ting slaak.

MARGARETHA en BLONDEL en
RICHARD. CHOOR.

Kan ons ooit meer geluk be- Dat geluk u steeds doe praalen.
straalen Waar men u aanschouwen mag.

MARG. } Richard leeft weér voor { my }
RICH. } u } deez' dag

ALLEN.

't Is een vorst enz.

Einde van het derde en laatste Bedryf.

